

Despre citit

Samoila

Mă dedau cu îndârjire uneori
Unui obicei ce pare prea hulit,
Cum ar fi acela-n care un citit
Mă apucă de din seară până-n zori.

Și citesc cu-nflăcărare deseori
Că mă uit fără mâncare-nghesuit
Într-un colț uitat de lume, părăsit
Până și de șoarecii neprimitori.

Sminteala asta pune stăpânire
Pe-ntreagă ființa mea firavă
Vânzându-mi întreg avutul pentru ea.

Spuneți și voi acu de nu e gravă
Purtarea asta oarbă, peste fire,
Ca o iubire ce-mi face viața grea.